

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H.C. van der Ent, Dordrecht-Centrum; Ds. R. Kok, Soest, Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. L.W. van der Meij, Zaamslag; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M.C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; Ds. P. van Zonneveld, Doornspijk; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, 4231 BP Meerkkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 01720 - 74202, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen a/d Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

„En prezen God”.

Handelingen 2:47a.

Godlovers

„En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet het was zeer goed”. Dat betrof ook de mens. Adam door God geformeerd uit het stof der aarde en met Zijn adem. Een zeer gelijkend beeld. Kennis, gerechtigheid en heiligheid, profeet, priester en koning. Daarom pronkstuk van de schepping. Met het ene doel: God loven en prijzen.

Door de zondeval beeld Gods af. Niet meer beantwoordend aan het scheppingsdoel.

Geen Godlover meer. Een gebode tong, een gesloten mond. Door God niet meer te gebruiken tot Zijn verheerlijking. Onnut. Waard om eeuwig te worden weggeworpen. „En de Heere zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was. Toen berouwde het het de Heere, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart”.

Wonderlijk, wonderlijk..... op de Pinksterdag zijn er toch weer mensen die God prijzen. Het begon met 120, en aan het einde van die dag waren er 26 maal zoveel: 3120. Allen waren, alsof er nooit geen zondeval was geweest, bezig met het prijzen van God. Verder nog. Zij worden genoemd „eerstelingen”. ’t Was dus nog maar een begin. Het zal worden een schare die niemand tellen kan.

Op het Kerstfeest waren het engelen. Een menigte van hemelse heirlegers prijzende God. Echter zij zijn niet gevallen. In Bethlehems straten werd het al wonderlijk toen herders gingen nazingen wat de engelen hadden voorgezongen. Ze gingen terug verheerlijkende en prijzende God.

Op de Pinksterdag is er de doorbraak. Tongen worden losgemaakt; monden geopend. Hier is het wonder. Niet van de mens uit. Hoe zou dat kunnen? Maar van God uit! Dit wonder is door Gods alvermogen, door ’s Heeren hand alleen geschied. Hier is de nederlaag van de satan. Hier is de triomf van God.

De Pinksterlingen hebben stof om God te prijzen. Niet slechts omdat hun tong werd losgemaakt en hun mond werd geopend. Dat kon niet zo maar. Petrus zegt terecht: „Jezus dan de beloften des Heiligen Geestes ontvangen hebbende van den Vader, heeft dit uitgestort”. God moest Zijn Zoon geven, overgeven aan de vloek en dood. Jezus moest Zichzelf geven; door Hem moest de zonde verzoend worden en de schuld betaald. Christus vanwege Zijn kruisverdienste heeft de belofte van de Heilige Geest ontvangen. Hij heeft ook het recht verworven om gevallen mensen te herstellen, om weer te maken tot profeet, priester en koning, om weer te brengen tot het scheppingsdoel: het loven en prijzen van God.

Welk een stof hebben ze om God groot te maken! Om te zingen van Zijn genade en van Zijn barmhartigheid. God uit Wie, door Wie, en daarom tot Wie alle dingen zijn.

U ziet het op de Pinksterdag heel duidelijk wat het is vervuld te zijn met de Heilige Geest. De Geest brengt weer tot de bestemming: het loven en prijzen van God.

Er is hier veel te leren. Want wij kunnen de accenten zo heel anders leggen. Wat kunnen

we uiteindelijk toch onszelf nog bedoelen, onszelf vooropstellen, onszelf in het middelpunt plaatsen. Hoe kunnen we leven op ons geloof. Als ik nu maar eens mag weten of mijn zonden vergeven zijn, of ik echt bekeerd ben, of ik mij voor de eeuwigheid niet bedrieg, of ik van eeuwigheid een beminde van de Vader ben, of Jezus Christus ook voor heeft geleden en is gestorven. Ik bedoel niet, dat we niet hebben te staan naar zekerheid. Dat is een Bijbelse opdracht; en de eeuwigheid is te lang en uw onsterfelijke ziel te kostelijk om op een misschien voort te gaan.

Maar waar vervulling is met de Heilige Geest daar komt God voorop te staan. Dat is een wezenlijk kenmerk van het ontvangen hebben van de Geest. Dan gaat het niet om de hemel. Niet om mijn kracht en om mijn troost. Doch allereerst en allermee om God. Dat God Zijn eer ontvangt. Dat God wordt grootgemaakt. Dat mijn leven is tot verheerlijking van Hem. Dat hart en mond, leer en leven, handel en wandel, alles van mij, in mij Hem looft en prijst. Weer toegewijd is aan Zijn eer.

Zeg het nu eens: is het al Pinksteren voor u geworden? Hebt u de Geest reeds ontvangen? Zonder die Geest blijft uw tong gebodet, uw mond gesloten. U kunt u van de hemel verzekerd houden, u kunt hopen daar straks te zullen komen, maar wat moet u daar doen? Daar zal het eeuwig-zijn God loven en prijzen. Dan zou de hemel voor u zijn een eeuwige kweeling. Bid dan toch om die Geest. Die wat nu een last is, maakt tot de grootste lust. God is het zo waard dat ook uw mond geopend wordt en Zijn lof zingt.

Weet u het niet of u reeds van Godhater Godlover bent geworden? Ik zeg u, of we klein zijn of groot, dit is de begeerte: „och, of nu al wat in mij is Hem prees”. Het wordt de grootste smart dat de mond zo dikwijls weer gesloten is, dat het lied afgebroken wordt, dat er zoveel in het leven is dat niet is tot de eer van de Heere. Daarom gaan de kinderen Gods uitzien naar de toekomst. Hier moeten ze zichzelf opwekken: „en gij mijn ziel, loof gij Hem bovenal”. Hier moeten ze elkaar opwekken: „Komt, maakt God met mij groot, de nooit volprezen Naam van Hem”. Straks zullen ze de wens verkrijgen. Straks eeuwig God grootmaken. Straks enkel Godlover.

ds. Van Zonneveld.

Een brief

Vanmorgen (10 juni) ontving ik een brief van een jonge lezeres van ons blad. Zij schreef het volgende:

Geachte Dominee,

Er moet me iets van het hart naar aanleiding van de artikelen over de notulen van de algemene kerkelijke vergadering van de Gereformeerde Kerk onder het Kruis in ons blad Bewaar het Pand.

Vanuit de Reformatorische Gezindte wordt er wat betreft de spelling van de naam Heere grote aandacht besteed aan het handhaven van de dubbele „e”. Heel verbaasd was ik daarom in genoemd artikel verschillende keren de naam van Jezus Christus in een afkorting tegen te komen. Het trof me en ik zou u willen vragen dit voortaan te vermijden.

Met alle waardering voor het blad kon ik niet nalaten deze kritische kanttekening aan u door te geven.

Van de administratie

Aan nieuwe abonnees konden we in de afgelopen periode er weer 6 inboeken, waarvan er 2 door ds. Blom werden opgegeven. Met de betalingen van de abonnementsgelden ontvingen we ook f 201,50 aan giften. Zoals gewoonlijk voor dit alles weer hartelijk dank.

We gaan de vakantietijd weer tegemoet. Als u soms familieleden of kennissen ontmoet die nog geen abonnee van ons blad zijn, probeert u ze het dan te maken. Stuur het adres aan ons op en wij zullen er voor zorgen dat ze Bewaar het Pand thuis gestuurd krijgen.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn. Tel. 01720 - 74202, giro 704350.

Van de Redactie

1. **Boeken en bescheiden over 1981.** Deze zijn nagezien en in orde bevonden. Een woord van bijzondere dank voor al hun arbeid aan br. Beukers en zijn echtgenote is wel op z'n plaats. Mede doordat we vorig jaar een legaat van tienduizend gulden ontvingen hadden we in het afgelopen jaar geen financiële moeilijkheden. We konden als stichting aan al onze verplichtingen voldoen.

2. **School voor Dundas en Hamilton.** De gemeente Meerkkerk hield weer een collecte voor dit doel. Deze bracht f 634, 05 op. Later ontving ik via de brievenbus nog een gift van f 25,- voor hetzelfde doel. Hartelijk dank.

3. **Ontmoetingsdag te Kampen.** We herinneren nog even aan de ontmoetingsdag, die D.V. zaterdag 28 augustus a.s. te Kampen zal worden gehouden. We hebben weer de beschikking gekregen over het gerieflijke kerkgebouw van de Gereformeerde Gemeente ter plaatse, wat ons zeer verblijdt. Er wordt al naar deze dag uitgezien.

B.

Hopende dat u er nota van neemt, verblijf ik,

hoogachtend,

volgt ondertekening.

Ik zou onze jonge lezeres persoonlijk kunnen terug schrijven, maar het lijkt me beter haar in ons blad te antwoorden. Wellicht zijn er andere lezers en lezeressen geweest, die wel niet geschreven hebben, maar bij wie dezelfde gedachte leeft.

Die afkortingen zijn niet van mij, maar ik heb letterlijk overgenomen, wat ik in die notulen vond. Ik stond voor de keus letterlijk te citeren of de namen voluit te schrijven, zoals onder ons gebruikelijk is. Ik heb mezelf ook wel gestoten aan de wijze van notuleren van onze vaders. Zij gebruikten de afkortingen, die we moeten afkeuren.

Onze vaders hebben natuurlijk niet bedoeld oneerbiedig te zijn, maar zo komt het wel bij ons over. Toch meende ik niets aan de tekst van de besluiten te mogen veranderen. Het zal de briefschrijfst en anderen duidelijk zijn, dat ik met het haar gedachten-gang volkomen eens ben.

B.

De tabernakel

De tweede les

Vóór wij na onze „inleiding” nader ingaan op 't bespreken van de BOUW van de tabernakel, willen we wijzen op haar verschillende benamingen.

De naam „tabernakel” komt van het woord „tabernakulum”, dat we genoemd zien in de

Nederlandse vertaling van de Bijbel, de „Vul-gata“

Volgens het Hebreeuwse grondwoord betekent het „woning“, als een vervoerbare woning, „vervoerbaar“ als noodzakelijk dus op de woestijnreis.

Er zijn verschillende benamingen van de tabernakel.

Zij wordt genoemd in Exodus 38 : 21 „tabernakel der Getuigenis“. Met „getuigenis“ wordt bedoeld: de twee stenen tafels van Gods Wet. We lezen in Exod. 25 : 16: „Daarna zult gij in de ark leggen de getuigenis, die Ik u geven zal.“ Het woord „getuigenis“ wijst op de eisen van Gods wet. Zij wordt ook genoemd „de tent der samenkomst“. Exodus 40 : 34.

Deze benaming duidt aan de plaats, waar Jehovah zal samenkomen met Mozes om met hem te spreken. „Samenkomst“ kan niet bedoeld zijn als een samenkomen van de Heere met Zijn volk. Want daartoe was de woning, het „Heilige“ en het „Heilige der heiligen“ te klein, volgens de kleine afmetingen van het eigenlijke huis (15 bij 5 meter).

Nu is er ook sprake in Exodus 33 : 7 van „Tent der samenkomst“: „En Mozes nam de tent en spande ze buiten het leger, ver van het leger afwijkende; en hij noemde ze de tent der samenkomst.“

Deze tent heeft Mozes tijdelijk slechts opgeslagen, in verband met het ongenoegen Gods over Israëls zonde met het gouden kalf. We lezen zelfs, dat de wolkkolom zich zette in de deur dezer tent. Dit wijst op het persoonlijk gesprek, dat de Heere hield met Mozes, volgens vers 11a.

Verder lezen we ook van de „Tabernakel Uwer eer“. Psalm 26 : 8.

Deze benaming wijst op de „Heerlijkheid des Heeren“, die zich in de wolke boven het verzoendeksel plaatste, de „Schechina“.

Zo sprak de TABERNAKEL in al haar benamingen van het wonen Gods onder Zijn volk tijdens de woestijnreis en later in Kanaän, waar de Heere door Salomo deed bouwen een stenen huis, de prachtige tempel te Jeruzalem.

Maar zowel als in de woestijn, in de tabernakel, als in de tempel te Jeruzalem, kon de Heere nooit Zijn woning stellen buiten de verzoening!

Want wie zou kunnen wonen bij die God, Die een „verterend vuur is“? Zegt David dat niet duidelijk in psalm 5? Daarover lezen we in de verzen 5 t/m 7: „Want Gij zijt geen God, die lust heeft aan goddeloosheid; de boze zal bij U niet verkeren;

de onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan, Gij haat alle werkers der ongerechtigheid.

Gij zult de leugensprekers verdoen; van de man des bloeds en des bedrogs heeft de Heere een gruwel.“

Maar welk een verwaardiging was het, dat David mocht belijden in vers 8: „Maar ik zal door de grootheid Uwer goedertierenheid in Uw huis ingaan, ik zal mij buigen naar het paleis Uwer heiligheid in Uwe vrees.“

Hoe kon David dat echter doen? Hij kon toch ook niet bestaan? O neen! En daarom ging hij „buigend“. Hij liet 's morgens al de „stem zijns geroeps“ horen en bad. (vers 3 en 4).

Maar kon de Heere hem verhoren om zijn bidden? Ook dat niet. En toch verhoorde de Heere hem en mocht hij „naderen voor Gods ogen“, zonder afgewezen te worden bij de deur van Gods huis!

En waarom werd hij niet afgewezen en niet verstoten? Wel en dat was juist het geheim van deze zijn beweldadiging: De Heere had 't eens beloofd:

„Aldaar zal Ik bij u komen en Ik zal met u spreken, van boven het verzoendeksel af.“

O, wat een allerzaligst heilgeheim! Ja, voor al degenen, die zichzelf juist gaan zien als „goddelozen“ en „onzinnigen“ en als „werkers der ongerechtigheid“ leren kennen voor God.

Dan behoeft dit nog niet een „uitleven“ te zijn in goddeloosheid en in „werken der ongerechtigheid“. Dat is zelfs nog een weldaad van Gods bewarende hand.

Maar wordt men door de ontdekking van Gods Geest niet een „goddeloze“ voor GOD en dat vanwege de werken der ongerechtigheid, zoals die in het hart verscholen liggen? Ja, is het verdorven hart niet een „spelonk van ongerechtigheid“? David getuigt ervan in psalm 38.

We hebben eens gehoord over de bekende Ds.

Schotel, destijds Chr. Ger. predikant van Haarlem, dat hij van zichzelf eens getuigde:

„O, het krioelt hier van binnen van ongerechtigheid!“ En dit was toch wel een voorbeeldig en eerbiedwaardig leraar.

Doch terzake.

Hoe kan de heilige God nu toch te doen hebben met zulke zondaren? smekelingen?

Wel, dat kon en kan alleen ... vanaf het „verzoendeksel“!

Maar dat is er niet meer. 't Is waar, maar ... het is een VERVULD SCHADUWBEELD uit de O.T. eredienst van Israël, door Christus.

Dat vinden we door de apostel in Hebreë 9 zo duidelijk en schoon verklaard.

We lezen in vers elf:

„Maar, Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door de meerdere en volmaaktere tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is niet van dit maaksel, noch door het bloed der kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing te wegegebracht hebbende.“

Met de „meerdere en volmaaktere tabernakel“ wordt dus bedoeld Christus naar Zijn menselijke natuur, zoals Hij ook lichamelijk is ingegaan in de hemel. Hij heeft toen Zijn menselijke natuur niet afgelegd, maar deze is verheerlijkt. (Filipp. 3 : 21).

Zo is Christus dus ingegaan met Zijn eigen Bloed, het bloed van Zijn menselijke natuur. In die menselijke natuur heeft Christus als de „LOGOS“, het „WOORD“ onder ons gewoond. Johannes 1 : 14. Het woord „gewoond“ betekent „getabernakeld“.

In die tabernakel, Zijn vlees, is Hij hier het land doorgegaan, goedgevoelend, maar is ook kwalijk behandeld. Daarin heeft Hij geleden, is Hij „gekruisigd“, gestorven en begraven, maar ook „opgestaan“ uit de dood en ten hemel gevaren. Toen is Zijn „menselijke natuur“ verheerlijkt, zo merkten we reeds op.

O, welk een gadeloze liefde is het, dat Hij hier „onder ons heeft gewoond“ of „getabernakeld“ en dat voor zulke „goddelozen“ en „onzinnigen“, ten einde die met God te verzoenen en te verwerven, dat zij eens mogen beërven de nieuwe hemel en de nieuwe aarde! Wanneer vervuld zal worden wat we lezen in Openbaring 21 : 3:

„En ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tabernakel Gods is bij de mensen; en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.“

Dat is niet te danken aan hun verdienste of waardigheid, maar alleen aan Gods eeuwig welbehagen, aan de zoen- en kruisverdiens-te van het Lam, dat Johannes zag staan „als geslacht“!

't Is dan ook geen wonder, dat die verlore schare vóór Gods Troon de eeuwigheid nodig zal hebben, om die God en het Lam toe te brengen alle lof, dank en aanbidding!

Lezer(es), zal daar ook voor u, in dat Vaderhuis, een woning bij mogen zijn? Neen, niet door u „er gezet“, maar bereid ... door het bloed van het Lam, door de Heilige Geest en Zijn toepassend werk!

v. L

Dr.

Sexuele voorlichting op school?

We ontvingen het themanummer van: Bezinning/ouders en onderwijs, orgaan van de Voco: Vereniging van bij het onderwijs betrokken Christen Ouders. Het blad is een reformatorisch orgaan voor bezinning op en voorlichting over actuele vraagstukken in onze samenleving.

In dit themanummer wordt uitvoerig ingegaan op verschillende aspecten van de seksuele voorlichting die ook op christelijke scholen voorkomt en die bij vele christen-ouders vragen oproept.

De voorzitter van Voco zegt in een voorwoord o.a. Vanwaar die verworping, dat bederf, die zonden: uit de val en de ongehoorzaamheid in het paradijs, waar de menselijke natuur is bedorven, besmet, verontreinigd ... Dáár ligt het begin en de oorzaak. Wanneer we willen opvoeden, ook seksueel opvoeden, dan moeten we eerst terug naar de Bijbel (...) In dit thema-nummer proberen een aantal deskundigen vanuit hun christelijke geloof u christen-ouders tot hand en voet te zijn of ook u christen-ouders de ogen te openen voor dreigende en bestaande gevaren.

De mens als man en vrouw. Zo luidt een

bijdrage van Drs. Jac. Kattenberg, Ned. Herv. predikant te Nieuwe Tonge. Hij geeft een oriënterende inleiding op het thema en beperkt zich tot enkele Bijbels-theologische en sociaal-culturele kanttekeningen.

Sexuele opvoeding. Ds. J. van Amstel, Chr. Geref. predikant te Ede schrijft over dit onderwerp. Hij wijst op ontwikkelingen in de schoolwereld, waarmee we allen te maken zullen krijgen. Er staat namelijk een heel programma op stapel; er zal een leerboek voor de basisschool verschijnen dat je de haren ten berge doet rijzen. Vandaar de speciale aandacht voor de seksuele opvoeding. Aldus de schrijver. Hij stelt en beantwoordt de volgende vragen: 1. Waarin opvoeden? 2. Door wie opvoeden? 3. Wanneer opvoeden? en 4. In welke mate opvoeden?

Sexuele voorlichting; een taak voor de school? De schrijver van dit artikel is B. Zijl, staffunctionaris bureau VBOK (Vereniging tot Bescherming van het Ongeboren Kind). Aan het slot zegt de schrijver: Iedere vorm van seksuele voorlichting op scholen, al is ze biologisch nog zo juist, is absoluut verkeerd als ze niet wordt geplaatst in dat kader van Zijn schepping. Bovendien kan het nooit meer zijn dan voorlichting, terwijl het in wezen opvoeding behoort te zijn. Daarbij komt dat het nooit plaats kan vinden in een vertrouwelijke sfeer zoals dat mogelijk is tussen ouders en hun kind. Niettemin meen ik dat het belangrijk is dat wij als prot. chr. oudervereniging ons beraden over de mogelijkheden die er nog zijn. Laten wij ervoor zorgen een goed programma klaar te hebben voor het geval de school van onze kinderen dit vak, al dan niet verplicht, op het rooster gaat zetten. Uiteraard zullen meerdere programma's noodzakelijk zijn, zowel voor lager als voortgezet onderwijs. En vooral, laten wij onze kinderen wapenen tegen de invloeden van „de straat“ en de invloeden en indoktrinatie vanuit de scholen.

Sexuele voorlichting op school. Over dit onderwerp schrijft F.W. Spliethoff, school-begeleider te Ede. Hij laat de gevaren zien en waarschuwt. We nemen het slot van het artikel over: Daarom ouders. De seksuele voorlichtingstaak ligt bij u. Geef de bepaling van wat wel en wat niet mag niet in handen van de school. Sexuele voorlichting behoort te geschieden in de vertrouwensrelatie van ouder tot kind en niet als leseenheid voor en in de klas. Daarom wees waakzaam en geef het niet uit handen. Bekijk de biologieboeken van uw kind. Vraag ook op kleuter- en lagere school inzage in de methode. Het is in het gezonde belang van uw kind.

Het M.E.L.L.O.-project. Dit artikel is ook van Spliethoff. Het laat zien welke richting het uitgaat. De schrijver vraagt: Waar zijn de ouders, onderwijzers en leerkrachten die onze kinderen opvoeden naar Gods Woord? **Is sex taboe in 't christelijk onderwijs?** Hierover schrijft S.J. van Riessen, huisarts te Lunteren. Hij zegt aan het slot: Nu, terugkerend tot het onderwerp sex en het christelijk onderwijs, zal het u misschien duidelijk worden hoe soms op onze eigen akkers het onkruid al welig tiert. Daarbij komt dat meestal de anti-conceptie de grootste plaats heeft in de klassikale seksuele voorlichting, terwijl die plaats bestemd zou moeten zijn voor de liefde en relatievorming. In dit verband staan wij dan ook afwijzend tegenover het beleid van de overheid om de taken van de gemeentelijke en provinciale schoolartsen fors uit te breiden: naast keuringen, inenting en etc. zal de schoolarts zich gaan bezighouden met seksuele en relatievorming in de scholen. Laten ouders en personeel zich samen gaan bezinnen op de seksuele vorming. Dan wordt de taakuitbreiding van schoolartsendiensten of de komst van de veelgevraagde voorlichter of voorlichtster van „buiten“ overbodig.

Dit is het voornaamste uit het themanummer. We hebben er breed de aandacht van onze lezers voor gevraagd. Een gewaarschuwd man geldt voor twee. We moeten de gevaren zien en waken. Ouders en opvoeders hebben hier een taak. Laten zij vooral kennis nemen van dit themanummer. Het is te verkrijgen door f 2,- over te maken op girorekening 2.974.537 ten name van Adm. Bezinning te Rotterdam, onder vermelding: themanummer seksuele voorlichting.

Wat is de VOCO? Op blz. 22 van het themanummer lezen we: De Voco is een oudervereniging van prot. chr. ouders, die als doel heeft het behoud of herstel van het christelijk karakter van ons onderwijs.

Regelmatig wordt de vraag gesteld of christelijk onderwijs nog wel aansluit bij de opvoeding thuis. Op basisscholen, maar vooral in het voortgezet onderwijs twijfelen steeds meer leraren aan de normen van de Heilige Schrift of geven aan die normen onder invloed van de moderne theologie een geheel andere inhoud.

Tenslotte: het secretariaat van de vereniging heeft als adres: postbus 8045, 9702 KA Groningen.

B.

Voor de jeugd

Het Zonnekind 36

Beste jongelui!

„Als nu zijn vader afgekomen was tot die vrouw, zo maakte Simson aldaar een bruiloft, want also plachten de jongelingen te doen.”

Richteren 14 : 10

Wie kan Gods wijs beleid doorgronden? Zo eindigden wij de vorige keer. Dat moet menigmaal worden gezegd. Dit geldt in het hele leven. God de HEER regeert. Dat staat voor een ieder, die gelooft, als een paal boven water vast. Doch daarmede zijn alle raadsels die er in het leven zijn, niet opgelost. Velen blijven daarom met vragen rondlopen. Soms worden ze opgelost, soms ook niet. We moeten er dan ook maar niet in gaan zitten wroeten. Want als God, al weer naar Zijn wijsheid, veel voor ons verborgen houdt, dan moeten wij dat ook verborgen laten. De verborgenheden zijn immers voor de Heere onze God, maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen. Zie Dt. 29 : 29.

Simson was een begenadigd mens. Daar hoeft niemand aan te twijfelen. Simson was ook een zondig mens. Dat hebben we al menigmaal geconstateerd. Mogelijk zijn zijn zondige daden voor velen onbegrijpelijke daden. Hoe is het mogelijk, zegt men dan, dat iemand tot zulke zonden komen kan, terwijl het een kind van God is. Wie door genade een kind van God mag zijn, weet beter. Want de genade die hij/zij bezitten mag, is van de Heere. Terwijl het verkeerde wat men doet, uit de mens zelf voortkomt. Het een wordt in de bijbel genoemd een vrucht van de werking van de Heilige Geest, terwijl het andere aangeduid wordt als vruchten van het vlees. Gods kinderen zijn uit God geboren kinderen. Het zijn daarom geestelijke kinderen. Maar diezelfde kinderen zijn ook mensen van vlees en bloed. En dat laatste nu, dat vlees en bloed, doet nooit wat God wil. Want het bedenken daarvan, heeft Paulus gezegd, is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich der wet Gods niet, het kan ook niet.

Wie deze dingen in rekening brengt, zal heel veel in het leven van Simson niet goed kunnen keuren, maar hij zal tegelijkertijd ook heel veel dingen wel kunnen begrijpen. We willen op de wonderlijke weg die hij door het leven gegaan is, hem verder zoeken te volgen.

„Als nu zijn vader afgekomen was tot die vrouw.” Ja, zo staat het in vers 10. Er zijn schriftverklaarders die hier wat moeite mee hebben. En misschien hebben jullie daar ook wel wat moeite mee, namelijk als je het oppervlakkig leest. Want dan zou je denken dat er zou moeten staan: „Als nu Simson afgekomen was tot deze vrouw” ... Men denkt daarom dat latere overschrijvers van de bijbel het woord „vader” er tussen hebben gezet. Ik geloof dat niet. Want we moeten er rekening mee houden dat in die tijd de vader een vrouw nam voor zijn zoon, terwijl men ook eventuele dochters aan anderen gaf. Herhaaldelijk kun je daarom in de bijbel lezen dat men geen vreemde vrouwen voor zijn zonen „nemen mocht” en dat men ook zijn dochters niet aan vreemde mannen „geven mocht”.

Simson is van deze regel ook op de hoogte geweest. Want toen hij die vrouw had gezien, zeide hij tot zijn vader: Neem mij die ...” zie vs. 2 en 3.

Hoewel de ouders en met name de vader, als het hoofd van het gezin er tegen was, had hij niets anders te doen, dan wat zijn zoon wilde, gezien zijn onverzettelijke aard.

Vandaar dat er staat: „Als nu zijn vader afgekomen was ...” De vader speelde bij het sluiten van een huwelijk een grote rol. Het wil zoveel zeggen, dat de vader aan de sluiting van het huwelijk zijn goedkeuring heeft

gehecht, al is het dan tegen wil en dank gebeurd.

We komen deze gedachte ook nog tegen in het oude huwelijksformulier, als daar staat dat degene die de gave der onthouding niet hebben, naar christelijke ordening „met weten en wil hunner ouders” zich tot de huwelijks staat hebben te begeven.

Dat bij het sluiten van een huwelijk de ouders er in gekend worden, is dus een goede zaak, een bijbels geboden zaak. Ieder die ten deze zijn ouders passeert, onteert hen, maar gaat ook in tegen het gebod van God. En dat is een kwalijke zaak.

Toen Manoah deze vrouw voor zijn zoon genomen had, waarmee het huwelijk officieel tot stand gekomen was, richtte Simson een bruiloft aan, „want also plachten de jongelingen te doen”. Zo was het toen gewoonte. En zo is het nu nog. Wanneer het huwelijk gesloten is op het stadhuis of het gemeentehuis, dan wordt er daarna bruiloft gevierd.

Het is daarbij een goede gewoonte geworden, dat men voor het vieren van de bruiloft eerst gaat naar het huis van God, om over het gesloten huwelijk van God een zegen af te smeken. Want aan de zegen des Heeren is alles gelegen.

Dat de jonggehuwden dit openlijk erkennen door bevestiging in de kerk van hun huwelijk aan te vragen, wie zou daar een kwaad woord van durven zeggen?

Het blijft natuurlijk wel een vraag, hoe men dit aanvraagt.

Want het gevaar is lang niet denkbeeldig dat men het doet voor de „show”. Het hoort er nu eenmaal bij. Het staat netjes. Je bent tenslotte ook geen heiden. En als we het niet deden dan zou deze en gene er schande over spreken. Dus: we trouwen over in de kerk. Nogmaals, ik zou het een verdrietige zaak vinden als jonge mensen bij het sluiten van een huwelijk de kerk passeerden. Toch moet wel worden bedacht, dat het aanvragen van een huwelijksbevestiging in „oprechtheid” moet geschieden. Want men verschijnt voor het aangezicht des Heeren en die vraagt naar „waarheid in het binnenste” ook als men openlijk Gods Naam over het gesloten huwelijk aan wil roepen.

Ik heb een meisje gekend, waarvan ik zeker verwachten zou, dat ze haar huwelijk kerkelijk zou laten bevestigen. Doch zij deed het niet. Want, zeide zij, dan moet je bekeerd zijn en dat ben ik niet. Zij vatte het dus zeer ernstig op. Op zichzelf een zeer te prijzen zaak. Ik houd van mensen, ook jonge mensen, met een ernstige levensopvatting. Toen ik haar zocht duidelijk te maken dat dit haar niet van haar plicht ontsloeg, hield zij toch voet bij stuk en zei tot staving van haar overtuiging, dat ik dan het huwelijksformulier maar eens goed moest lezen.

Ik moest haar gelijk geven. Inderdaad, als je kerkelijk je huwelijk wilt laten bevestigen, moet je bekeerd zijn.

Maar, zo stelde ik mijnerzijds de vraag: Als je zonder je huwelijk kerkelijk te laten bevestigen, trouwt, moet je dan niet bekeerd zijn? En dat bleek minder zwaar te wegen. Onbekeerd overtrouwen ging niet. Onbekeerd trouwen ging wel. Ik hoop dat jullie gevoelen dat hier toch iets scheef zit. Want toegegeven dat je niet onbekeerd overtrouwen mag, je mag dan ook niet onbekeerd trouwen. Ja, ik wil het nog scherper stellen, je mag zelfs niet onbekeerd leven, hetzij dat je trouwt of niet. Want een mens heeft tegenover God niet één ogenblik het recht om onbekeerd te zijn.

Dit is niet zo maar een verhaaltje er tussendoor, maar een zaak die verhaald wordt om de ernst van het leven te accentueren. En ik hoop dat al mijn lezers van de ernst overtuigd zullen zijn. Niemand heeft tegenover God het recht onbekeerd te zijn. Stel dat dit wel het geval zou wezen, dan zou God geen recht hebben om een onbekeerd mens te veroordelen. Men zou dan in de ure des gericht kunnen zeggen: Heere, u mag mij niet straffen, want ik had recht om onbekeerd te zijn.

Jullie gevoelen wel dat niemand op deze wijze voor God zich zal kunnen rechtvaardigen. Wie daarom nog onbekeerd is, bekere zich tot de Heere, met belijdenis van schuld. En dan zal men bevinden, bevinden (3x) dat God een gaarne vergevend God is. Want wie zijn zonden belijdt en laat, die zal vergiffenis ontvangen. Wie Hem

aanroept in de nood. Die vindt Zijn gunst oneindig groot.

Wie oprecht voor God leeft, en zo ook zijn huwelijk laat bevestigen in het huis van God, kan daarna ook bruiloft vieren. Doch dit is een onderwerp apart.

Daar willen we de volgende keer wat nader op ingaan.

Degenen die onder jullie in een examen tijd zitten, wensen we veel sterke toe.

Ook hierin is een ieder van de zegen des Heeren afhankelijk.

Jullie aller vriend,

Ds. H.C. v.d. Ent.

Boekbespreking

Boeken van Uitgeverij den Hertog b.v.
Postbus 2421, 3500 GK Utrecht

3. **Belijdenis doen, en dan ...?** door Ds. A. Hoogerland.

Reeds de vijfde druk van dit boekje verscheen, wel een bewijs, dat het een goede ingang gevonden heeft. En dat is te begrijpen. Het boekje gaat na een voorwoord en een inleiding over de volgende onderwerpen: Onze belijdenis, Belijdenis doen ... waar?, Belijdenis doen, Waarom belijdenis doen? Onze ouders en onze belijdenis, Belijdenis doen en de gestelde vragen, Belijdenis en wandel, Belijdenis doen en onze kleding, Belijdenis doen en afval, Belijdenis en Heilig Avondmaal, Belijdenis doen en Gods dag, Belijdenis doen en Gods verbond, Belijdenis doen en de ambten, Belijdenis doen en ongehoorzaamheid, Belijdenis doen en het huwelijk, Belijdenis doen en lektuur, Belijdenis doen en ons sterven. Hier is een Dienaar aan het woord, die vooral voor jonge mensen schrijft, die belijdenis afleggen. De verschillende onderwerpen laten zien, dat hij veel aan de orde stelt, dat ook voor onze jonge mensen en onze ouderen van belang is. We kunnen er onze winst mee doen.

We willen ons beperken tot een enkele opmerking. De schrijver ziet het afleggen van belijdenis als een belijden van de waarheid. Hij gaat daarbij uit van de praktijk, dat er maar weinig sprake is van het rechte belijdenis doen van het geloof. We willen dadelijk erkennen dat dit zo is. Dat is heel erg. Dat is niet alleen in onze dagen zo, maar dat is vermoedelijk wel altijd zo geweest. Calvin zegt ook al dat er van de honderd mensen nauwelijks één is bij wie het evangelie wortel schiet. Maar het is toch naar Gods Woord, dat de Heere het belijden met het hart vraagt. Bij de verklaring van art. 28 van de N.G.B. vraagt A. Rotterdam in zijn Zions Roem en Sterkte: Hoe voegt en verenigt men zich met de kerk? en hij antwoordt:

1. Als men het Christendom, en de waarheid, daarin aangenomen, openlijk belijdt; onderhoudende de enigheid der kerk, zich onderwerpende de onderwijzing en tucht derzelve, de hals buigende onder het juk van Jezus Christus; evenals een burger in een stad de wetten dier stad aanneemt.

2. Als men door geloof en bekering metterdaad een levend lid der Kerk wordt en daardoor zoekt te dienen tot versiering en volmaking van dezelve.

3. Als men het welzijn der Kerk zoekt, dienende de opbouw der broeders, naar de gaven die God ons verleent, als onderlinge lidmaten eens zelfden lichaams.

We zijn het met de schrijver eens, dat we de werkelijkheid niet over het hoofd mogen zien. Daarmee houdt hij in zijn boekje voortdurend rekening. Dat heeft uiteraard onze instemming. Het verschil tussen ideaal en werkelijkheid wordt naar we vrezen vaak veel te weinig voor ogen gehouden. Dat is gevaarlijk, bedriegelijk, maar we mogen ook niet vergeten, wat het rechte belijden naar Gods Woord is. De schrijver zal het daar ook wel eens mee zijn.

Het boekje telt 90 blz. en kost gebonden f 14,90.

U bent ook dit jaar weer hartelijk welkom op

„De Verrassing”

Pension voor jong en oud. Bungalows en stacaravans.

Zondag eerbiedigend. Bespreek tijdig.

Postbus 302, 1794 ZG, Oosterend-Texel.
Tel. 02223-661 of 391

**PLAATS
UW FAMILIE-
BERICHTEN IN
BEWAAR HET PAND**

ALLE BEGRIP TE BOVEN (96)

21. In Castle Pulverbach (6).

Mijn leven is hier niet, het is in Christus verborgen in God! Ik heb Hem gevraagd, mijn gezegende Zaligmaker, mij mijn stervensgetuigenis te doen geven terwijl ik nog leef, terwijl ik in deze wereld op en neer wandel. En Hij heeft mij Zijn woorden in mijn mond gegeven om te spreken, zoals Hij mij gebiedt. Ik kan niet zo spreken tot hen die mij niet verstaan; zij zouden mijn woorden verkeerd begrijpen en mij een vreemde vrouw noemen. Laat hen zo praten, maar ik heb een Zaligmaker! Ja, en ik ken Hem en Hij kent mij."

Sukey werd begraven op de begraafplaats te Pulverbach, vlakbij de graven van de Gilpins. Het is een platte steen, maar nog (in 1960) kan de naam erop vaag gelezen worden.

Mr. Bourne schreef een poosje later aan zijn vrienden in Pulverbach en zei: „Verleden jaar om deze tijd was de geliefde Sukey nog in uw midden, maar nu heeft ze niets meer met aardse dingen te doen; toch mogen we zeggen dat ze nog een stem heeft en die stem laat ons zien, welk een voorspoed er is in het volgen van de Heere Jezus Christus door de Geest. Geen ander volgen zal die geven. De dag zal komen, die zal laten zien, wie er door de poort gaat en wie zonder meer wordt afgewezen. Velen verzamelen wilde kolokwinten, die niets dan de dood in de pot brengen. Laat mij hen waarschuwen om voorzichtig te wezen, want misschien zullen ze geen profeet bij de hand vinden om hen te genezen (2 Koningen 4:38-41)".

22. Behouden ingezameld (1).

Mr. Bourne zei in zijn brief aan Pulverbach: „Het jaargetijde (herfst) doet mij aan mijn naderend einde denken, vooral als ik er aan denk, dat de Heere aldoor rond ziet om te zien welk koren ten volle rijp is".

In diezelfde maand (oktober 1853), waarin hij schreef, stierf zijn geliefde predikant in Londen, Mr. Burrell. Daar hem was verteld, dat zijn dood in aantocht was, schreef Mr. Bourne in alle ernst aan sommigen van de jeugd van de gemeente: „Dit zal voor u en vele anderen een beproeving zijn. Moge de Heere u sterken om de waarheid vast te houden! Ik ben bang, dat sommigen van u meer naar de talenten kijken dan naar de verborgen kracht. Weest ernstig in gebed en denkt niet licht over de verandering". Ook zei hij: „Het is verdrietig te horen, dat er verdeeldheid in zijn gemeente is. Er schijnt een algemene en bijzondere verdeeldheid te zijn in zulke tijden, waarin we horen van het overlijden van een getrouwe dienaar en ik ben bang, dat het Woord niet genoeg gewaardeerd wordt waar het getrouw gebracht wordt. Het levende Licht schijnt over het algemeen terug te trekken van deze natie en wee ons, als het weg is! Ik hoop, dat jullie allen die nog jong zijn niet tot afval

geraakt. Het zal treurig zijn voor jullie in je stervensuur". Mr. Burrell heeft een hoge ouderdom bereikt (drie en tachtig), ondanks de zwakte van zijn gestel en de vele ziekten waaraan hij was onderworpen. Hij behield zijn vermogens bijna geheel tot het einde. Op zijn hoge leeftijd, toen hij zijn vrouw Naomi verloren had, huwde hij met een godvrezende vrouw, die tot zijn kerk behoorde.

Een verslag van zijn laatste dagen luidt als volgt:

„Gedurende lange tijd vóór zijn dood toonde Mr. Burrell hoe langer hoe meer een dood-zijn voor de dingen van de wereld; en op maandagavonden, wanneer veel vrienden bij elkaar kwamen, was hij gewoon elk nutteloos gesprek over de nieuwtjes van de dag te stoppen door te zeggen: „Wat gaat dat u aan? Volg gij Mij". Op de kansel sprak hij vaak zijn wens uit niet langer te willen leven dan hij tot nut in die plaats was. Een paar weken eerder, toen hij sprak over de vrees, dat hij plotseling zou sterven en een blijde verwachting te kennen gaf bij de Heere Jezus te zullen zijn, zei hij: „Ik zegen God, dat Hij mij niet toeliet om met mijn getuigenis te wachten tot op mijn stervensuur. Ik heb dat voldoende gedaan in mijn brieven. Ik heb ze de laatste tijd zitten lezen en ik heb het getuigenis van Gods Geest, dat ik de waarheid geschreven heb!"

Hij hield zijn laatste preek op 5 oktober (hij stierf op de 20e), maar had al hoge koorts, die zijn stem en manieren zo veranderde, dat zijn medische hulp, die aanwezig was, zei: „Ik ben bang dat Mr. Burrell iets heeft wat hij niet meer kwijt zal raken". Toen hij ziek op bed lag, zelfs toen hij meestal onder de invloed van hoge koorts was, toonden zijn woorden hoe zijn geest met het leven bezig was geweest, want het was alsof hij toen voor zichzelf met blijdschap uitweidde over het Woord van God en bezig was met het werk waartoe hij geroepen was en veel gebeden en vermaningen uitsprak, alsof hij mensen die God vreesden aansprak, terwijl zijn aangezicht veel innerlijke blijdschap toonde. Iemand die hem op zondag de 9e tijdens de avonddienst verzorgde, verhaalt dat zij (Was het Miss Matilda Gilpin? Waarschijnlijk wel, want ze bezocht de knechten des Heeren graag en maakte vaak aantekeningen van hun gesprekken.) hem in gebed vond, alsof hij in de kapel was. Hij vervulde de dienst van de bediening van het sacrament, daar hij zich scheen te herinneren dat het juist de dag was en zei: „En nu, Heere, bedien deze heilige elementen aan al degenen die Uw ware genade in hun harten hebben", en toen hij sprak over Johannes 10 leek hij daarbij overstelpt door liefde tot de Heere Jezus wegens Zijn tedere zorg en liefde jegens Zijn schapen. Op een andere keer, een week later, vroeg hij om een Bijbel. „Maar u kunt niet zien", zei zijn verzorgster. Onmiddellijk zei hij: „Dan moeten wij het zonder proberen. Ik zal het eerste hoofdstuk van Johannes nemen: „In den beginne was het Woord". Gedurende een kwartier sprak hij op een onderhoudende wijze en werd hij klaarblijkelijk zeer getroost door de gewichtvolle waarheden die hij uitsprak.

Stichting Reformatorische Hulpactie

„Woord en Daad"

Giro 3020900

Postbus 560, 4200 AN Gorinchem

Telefoon 01830 - 32550

Ons fonds

Kinderhulp is uitgeput

Maar de kinderen kunnen niet zonder voedsel

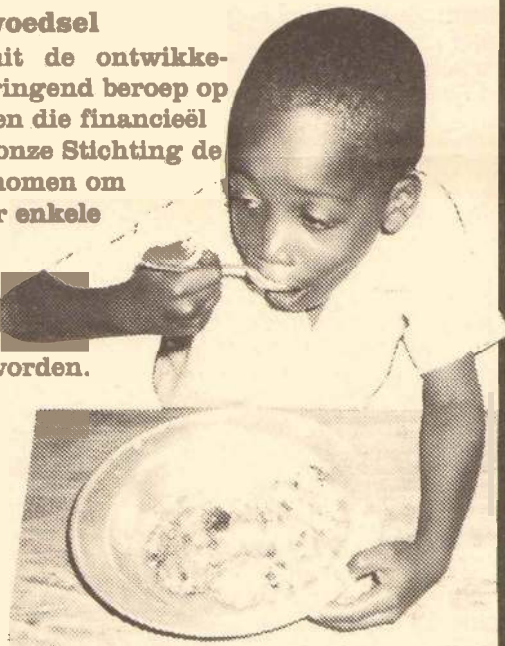
Duizenden kinderen uit de ontwikkelingslanden doen een dringend beroep op U. Naast de vele kinderen die financieel geadopteerd zijn, heeft onze Stichting de verplichting op zich genomen om daarnaast nog eens voor enkele duizenden te zorgen.

Onze fondsen voor hen zijn totaal uitgeput. Maar.... deze hongerige magen moeten gevuld worden. Eén goede maaltijd kost gemiddeld 75 ct.

„Geeft gij hun te eten"

Helpt U ons helpen?
Giro 30.20.900 t.n.v.
Woord en Daad,
m.v.v. „Kinderhulp"

Vanaf f 37,50 p. maand kunt U een kind financieel adopteren.

Wie kan mij per 1 augustus 1982 helpen aan een kosthuis te Amsterdam of omgeving? Dit in verband met mijn studie aan de Hoge Zeevaartschool te Amsterdam. W.J. van den Os, Flevoweg 55, 3841 KK Harderwijk, tel. 03410 - 12964.

VEILIG VERMAGEREN ?

Dat kan! Maar dan met de geheel plantaardige Vermageringstabletjes. Kuur voor een maand f 20,—
Tevens uit voorraad leverbaar meer dan 40 kruidenmengsels o.a. Suikerziekte, Te Sterke Vloeiing, Spataderen, Vernauwde Bloedvaten, Vochtafdrijvend, Zenuwen. Kuur voor een maand f 15,—

NIEUW

Behalve de soorten Vermagering, Vochtafdrijvend en Zenuwen, nu ook Hoge Bloeddruk, Rheumatiek en Vernauwde Bloedvaten in tabletvorm verkrijgbaar. Maandkuur f 20,—

DROGISTERIJ SIKKING

Barrevoetstraat 5, 2011 WL Haarlem. Tel. 023 - 312882, b.g.g. 023 324606. Postgiro 190609.

BOEKBESPREKING

Gebonden schoven

Zo heet een bijbels dagboek, dat enkele maanden geleden verscheen bij La Rivière & Voorhoeve N.V. te Zwolle, en wel onder redactie van Ds. G. Lugtigheid. Er zijn twaalf medewerkers onder wie Prof J. Hovius en Ds. B. van Smeden. Verder behoren de medewerkers naar we vermoeden tot een van de Gereformeerde kerkformaties. Iedere medewerker verzorgde de meditatie voor een maand. Ds. Lugtigheid zorgde voor verschillende inleidingen, voorafgaande aan de meditatie over bepaalde bijbelgedeelten. Deze zijn leerzaam.

De verschillende schrijvers laten op hun wijze de Schrift spreken. We hebben van dit dagboek kennisgenomen en allerlei meditatie gelezen. Daarbij is steeds weer opgevallen, dat zo weinig of helemaal niet tot zijn recht komt, dat de mens dood is in zonden en misdaden en dat de werking van Gods Geest nodig is om het heil in Christus toe te passen. In het kort gezegd: we vinden in dit dagboek niet de drie stukken van ellende, verlossing en dankbaarheid terug. Het uitgangspunt van de schrijvers is in het algemeen veel meer, dat de lezers van het boek kinderen Gods zijn. Dat wil er bij velen wel in. De mens heeft een bedriegelijk hart en de Heere Jezus heeft al gezegd, dat velen zullen menen in te gaan en niet zullen kunnen. Er wordt wel gesproken van een ingebeeld geloof of van een aangepaard geloof. Het feit dat niet de Staten-vertaling gebruikt werd moeten we betreuren.

We willen het goede in dit dagboek waarderen, maar dit neemt onze bezwaren niet weg.

Het boekje is keurig uitgegeven in het formaat van een zakbijbel. Het kost gebonden f 21,50.

B.